

Bola to kniha od Idries Shah.
Čo znamená „Shah“?
Znamená to kráľ.
Myslím, že tento príbeh
je z Iránu.
Mám rada sufijské príbehy,
pretože majú
mnoho príbehov,
nielen prednášky
ale aj príbehy, ktoré môžete
povedať deťom i ženám,
všetci ich majú radi.
Začnime s príbehom,
ktorý sa volá
„Svätec a hriešnik“.
Veľmi pekný príbeh.
Páči sa mi. Kniha sa volá
„Múdrosť idiota“.
Veľmi zábavná kniha.
Myslím, že oni si robili
zábavu aj sami zo seba,
svätci sami seba
volali idiotmi.
Aj Lao-c' to povedal,
viete o tom?
Hovoril, že múdry človek
vyzerá ako idiot.
Bol raz jeden
oddaný derviš,
ktorý veril, že jeho prácou
je naprávať tých hriešnikov,
ktorí na svete robili zlé veci.
Myslel si, že je veľmi svätý.
Veď je derviš.
Derviš je jedna
z moslimských tradícií.
Derviši veľa tancujú,
sú to šťastní ľudia.
V tom čase ste tiež mali
dobrého Majstra.
Možno máte aj teraz.
Je ťažké nájsť
osvieteného Majstra.
A tiež ťažké nájsť
osvieteného derviša.
Takže tento derviš
si myslel, že je veľmi
osvietený, veľmi svätý.
Takže si vzal do hlavy,
že bude kárať tých,

ktorí nerobili nič dobré
podľa jeho štandardu.
Chcel im aj
kázať duchovné myšlienky,
kárať ich za to,
čo robia nesprávne
a hovoriť im to,
čo majú robiť,
bol trochu všetečný.
Páčia sa vám moje šaty?
Áno!
Buďte vegetariáni,
Žite ekologicky.
Zachráňte planétu
a buďte vegetariáni.
Všetko nové je už takéto.
Aj vy to môžete urobiť.
Namaľujte to na to
alebo to prilepte.
Takže on veril,
že keď ich bude učiť,
o zlých veciach, ktoré robia,
povie im, aby ich nerobili,
a povie im
o správnych veciach,
oni potom nájdu pravdu
a správnu cestu.
Ale v tejto knihe
autor píše:
„Derviš ale nevedel,
že učiteľ nie je len ten,
kto ostatným hovorí,
aby robili veci podľa
pevných pravidiel,
ale učiteľ musí poznať aj
tú najskrytejšiu situáciu.“
Najvnútornejšiu situáciu
seba aj toho človeka,
ktorého chce učiť.
Ale tento derviš to nevedel.
Pretože ak to nevíete,
potom by ste mohli
dosiahnuť opačný účinok.
Namiesto toho, že chcel,
aby to bolo dobré a pozitívne,
ak nepozná
vnútornú situáciu,
možno nemá vnútorné
spojenie s Bohom alebo
možno nepozná vnútorné

spojenie toho človeka,
ktorého chce kárať,
potom účinok nebude taký
ako chcel.
Ale môže byť opačný.
To je to, čo sa nám
kniha snaží povedať.
Ale samozrejme,
on toto všetko nevie.
Takže kvôli tomu
sa jedného dňa stal obeťou.
Našiel človeka, ktorý bol
závislý na hazarde.
Vsádzal peniaze
a chcel veľa vyhrať
ale väčšinou veľa prehral.
A tento takzvaný
„svätý derviš“
si predsavzal, že vylieči
zlovyk toho muža.
Takže každý deň
keď ten hriešnik,
hazardný hráč, odchádzal
z domu do kasína,
derviš ho už čakal
pre domom.
Vždy keď odišiel
do kasína hrať,
derviš položil kameň
oproti jeho domu,
rovno pred dvere.
Vždy to takto označil.
Chcel, aby to tomu
hazardnému hráčovi
pripomínalo jeho hriech,
aby nemohol nikdy
zabudnúť, že je hriešnik.
Dúfal, že sa jedného dňa
vylieči.
Takže hazardný hráč
sa zakaždým, keď opúšťal
dom a išiel do kasína,
cítil veľmi, veľmi vinný.
A vždy, keď sa vracal
domov, uvidel ďalší kameň
na kope pred svojim domom.
Videli ste už kamene
takto naukladané
jeden na druhom?
Tibeťania to často robia.

Možno je to podobný príbeh.
Možno človek,
ktorý išiel na púť,
tam položil kameň
za hriech svojho suseda
a podobne.
Alebo možno za svoj.
V dávnej tradícii
bola jedna čínska žena,
ktorá sa tiež takto vyliečila.
Vždy, keď urobila zlú vec,
vložíla čiernu fazuľu
do džbánu na ľavej strane.
Vždy, keď urobila dobrú vec,
vložíla bielu fazuľu
do džbánu na pravej strane.
Aby tak vedela,
koľko dobrého
a koľko zlého urobila.
A pomaly, pomaly
bolo viac bielej než čiernej.
Takže tu boli zainteresovaní
dvaja ľudia.
Hazardný hráč, vždy keď
prechádzal okolo kameňov,
cítil sa hrozne vinný.
A derviš, ktorý tam
ukladal tie kamene,
sa cítil veľmi nahnevaný
a rozrušený kvôli
hazardnému hráčovi,
pretože ten sa nezmenil.
„Dnes musím kvôli nemu
znovu uložiť ďalší kameň.“
A bol veľmi nahnevaný,
plný negatívnych pocitov.
To je skutočne všetečné.
Mohol ísť domov a len
meditovať, možno by to bolo
pre neho lepšie. Ale nie,
on každý deň čakal pred
domom, aby toho muža videl
prichádzať a odchádzať.
Pretože ten muž
nechodil vždy
v pravidelnom čase,
nemyslím.
Hazardné hry nie sú
ako práca, však?
Nie je to tak,

že začínate ráno o 8:00
a vraciate sa o 17:00. Nie.
Takže ten derviš
musel stáť alebo sedieť
pred domom toho človeka
celý deň, čakať, kým odíde
a potom čakať, kým sa vráti.
Preto bol samozrejme
aj nahnevaný.
Sedel tam takto vonku
v zime a čakal.
Nielenže bol nahnevaný
na hazardného hráča
ale zároveň cítil potešenie.
Pretože zaznamenával
hriech niekoho iného,
a mal pocit, že on
je taký dobrý a svätý
a že ten druhý človek
je taký hriešny
a on robí spravodlivú prácu,
keď zaznamenáva
hriešne konanie niekoho
iného a mal z toho radosť.
Nahnevaný na hazardného
hráča, ale cítil sa dobre
a bol pyšný na seba.
A takto trvala táto záležitosť
s kameňmi 20 rokov!
Obaja boli veľmi vytrvalí.
Jeden bol veľmi vytrvalý
v hazardných hrách
a ten druhý v zaznamenávaní
tohto hráčskeho zlovyku.
Keby ste vy ľudia boli
len takto vytrvalí,
okamžite sa stanete Budhom.
Vždy, keď hazardný hráč
prechádzal okolo kameňov,
premýšľal o sebe.
A premýšľal,
ako by mal zmeniť
svoj zvyk, svoj život
a ako by sa mal stať lepším.
Ale myslel si,
že je veľmi vinný.
Že je taký zlý.
Ani len nerozumel dobru.
Prial si, aby rozumel dobru.
A potom premýšľal

o tom svätom človeku vonku,
aký je dobrý,
keď pracuje pre jeho spásu,
pre jeho hriech.
A stále premýšľal:
„Nebolo by to lepšie,
aké by to bolo pekné,
keby som bol ako on.“
Ako dervišský svätec.
„Ale nemyslím si, že
sa niekedy dokážem kajáť.
Nedokázal by som sa kajáť
a zmeniť svoj život,
nehovoriac o tom,
aby som bol, ako on.
Pretože jeho miesto“
- to znamená dervišovo -
„je zaiste tak vysoko, vysoko,
vysoko, vysoko v Nebi,
že ja by som nemohol ani
snívať, že sa dotknem jeho
nôh! A on musí byť vyvolený
medzi svätými vyvolencami
v Nebi.
Keď opustí tento svet,
potom, čo zomrie, derviš
zaiste usadne medzi
vyvolených v Nebi.“
Myslel si všetko toto dobré
o dervišovi
a cítil sa každý deň hanebne,
ale ďalej robil to isté,
pretože bol silný
hazardný hráč.
Závislý. Nedokázal prestať.
Niektorí ľudia nedokážu
prestať, hovorí sa to.
Ale on sa cítil vinný
celých 20 rokov,
dokážete si to predstaviť?
Ale aspoň sa cítil dobre
ohľadne derviša, takže to
boli zmiešané pocity.
Myslel na derviša
v dobrom a sám voči sebe
mal pocit viny.
Myslel si, že nikdy
nedokáže zmeniť spôsob
svojho života:
„Ach, derviš je skutočne

svätec, ktorý pracuje pre moje spasenie.“
Jeden takzvaný svätý muž premýšľal a ten druhý, hriešnik tiež premýšľal, obaja premýšľali.
A teraz uvidíme, čo urobilo Nebo.
Jedného dňa sa v tej oblasti prihodila prírodná katastrofa a obaja zomreli súčasne.
A obaja prišli pred anjela. Anjel smrti prišiel a povedal tomu hriešnikovi, hazardnému hráčovi veľmi jemne a láskavo:
„Si vítaný, pod' so mnou do Neba.“
Hazardný hráč bol z toho veľmi šokovaný a povedal:
„Ako je to možné? Musel si sa pomýliť. Ja som hriešnik. Mal by som ísť do pekla. Myslím, že hľadáš toho oddaného, derviša. On je tamto. To nie som ja. Toho, čo vždy sedel oproti môjmu domu a po desaťročia sa pokúšal zmeniť ma. Takže to je človek, ktorého hľadáš.“
Anjel odpovedal:
„Oddaný? Derviš? Nie, nie, nie. Jeho zoberú do nižších oblastí, pretože sa musí upiecť na ražni.“
Hazardný hráč to viac nemohol znieť.
Zakričal:
„Aká je to spravodlivosť?“
On zabudol na svoj osud.
Povedal:
„Musel si dostať zlé inštrukcie.

Je to naopak.“
Anjel mu odpovedal:
„Nie, nie je to tak. Nie je to tak. Vysvetlím ti to. Je to takto. Ten oddaný sa 20 rokov oddával pocitom nadradenosti a myslel na svoje zásluhy. Teraz je na rade, aby to vyrovnal. V skutočnosti ukladal tie kamene na kopu kvôli sebe, nie kvôli tebe.“
Čo znamená kvôli sebe? Aby sa cítil pyšný, že má niečo na práci, pretože nemal čo robiť. A hazardný hráč sa stále sám seba pýtal:
„Čo som ale urobil, že som si zaslúžil odmenu v Nebi?“
Anjel mu povedal:
„Ty budeš odmenený, pretože vždy, keď si išiel okolo derviša, myslel si najskôr na dobro a potom na derviša. Je to dobro, nie človek, čo ťa odmeňuje za tvoju vernosť.“
Je to veľmi dobrý príbeh. Čo myslíte, prečo je derviš potrestaný a takzvaný hriešnik je odmenený? Pretože derviš sa zameriaval na niečo negatívne ale hazardný hráč sa vo vnútri zameriaval na niečo pozitívne. Správne, správne. Derviš bol veľmi hrdý na seba za to, že je dobrý človek. Správne, správne. V skutočnosti on ...
Nebol.

...nebol príliš dobrý, správne. Celý deň sedel pred jeho domom a zameriaval sa na negatívne veci. Preto máme 3 opice. Nevidí, nehovorí, nepočuje. Preto sa aj v Biblii hovorí:
„Nesúďte, aby ste neboli súdení.“
Všetko, čo si myslíme, to dostaneme. To je ten problém. Ale niečo je veľmi zlé aj na hazardnom hráčovi. Keby nehazardoval, potom by sa derviš nesústredil na túto jeho zlú vlastnosť. Ale viete, toto nie je veľmi vysoký rozsudok. Je to pravdepodobne iba zákon pána karmy alebo možno iba astrálnej časti Neba a astrálneho pekla. Nie som si istá, aký by bol vyšší rozsudok. Keby ten človek nehazardoval 20 rokov alebo by sa obrátil a zmenil svoj zlozvyk, potom by derviš bol menej zameraný na to negatívne. Áno, áno. Je dobré aj to, že bol naprávaný. Pretože derviš vzal na seba úlohu naprávať ľudí. Keby tam nebol hazardný hráč, pravdepodobne by hľadal niekoho iného, kto robí niečo iné, napríklad pije alkohol, je sukničár, alebo niekoho iného. Bol jeho motív taký zlý, že chcel pozdvihnúť seba tým, že znižoval iných?

Ide o to,
čo bolo také zlé na tom,
čo robil?
Možno aj to.
Možno ide o to,
že on sám dobre
nepraktikoval.
A pretože bol dervišom,
mal sa viac zamerať
najskôr na svoj vlastný
rozvoj, predtým než mohol
naprávať niekoho iného.
Preto máme pre vás
duchovný denník.
Duchovný denník.
Aby ste každý deň
kontrolovali seba,
nie niekoho iného.
Nikdy aj tak nevieme,
ako veľmi sme postúpili.
Nikdy nevieme,
akí čistí sme,
takže nemôžeme súdiť
ani nikoho iného.
Možno sa pokúšal
ponižovať iných, pretože
vlastne nebol taký dobrý.
Dobry človek by nesedel
pred domom niekoho iného
a nepchal by nos do jeho
vecí, či už dobrých alebo
zlých, a nerobil by neustále
takéto veci.
Cítil sa nadradený.
Ale je pre nás ponaučením
aj to, že by sme nikdy
nemali robiť žiadne zlé veci,
aby sme v niekom podnietili
negatívne myslenie o nás.
Preto musíme dodržiavať
5 prikázaní,
aby sme neboli príčinou
problémov niekoho iného
alebo príčinou zlej karmy.
Aj keď možno
Nebo posúdilo
derviša správne,
ale za predpokladu,
že by v celom okolí
dervišovho mesta

nebol nikto, kto by robil
hriešne veci,
potom by derviš
nemal šancu
dopustiť sa takéhoto
súdiaceho postoja,
hriechu alebo posudzovania
iných ľudí.
Aj keď mal v sebe
takúto povahu,
keby ale okolo neho nebol
žiaden hriešnik,
žiadne negatívne veci,
potom by sa na to nezameral.
A možno by mal
väčšiu šancu
zamerať sa na svoje vnútro.
V každom prípade,
ani to nie je dobré
ospravedlnenie pre derviša,
ktorý sa mal pozeráť do
svojho vnútra a nie vonku.
Ale možno môžeme
dať dervišovi
dobré ospravedlnenie,
pretože v tom čase
bol dervišom iba menom.
Ako ľudia, ktorí sa
zaregistrujú ako
kresťania alebo budhisti,
ale vôbec nepraktikujú
nič z učenia kresťanstva,
dokonca ho ani nepoznajú.
Dokonca ani nečítali bibliu.
Nevedia, že aj Biblia
nám hovorí,
aby sme nejedli mäso.
„Nebudte medzi tými,
čo jedia mäso
a pijú víno,“
dokonca ani medzi nimi,
nehovoriac o tom,
že by sme sami jedli mäso
alebo pili víno.
Aké zrejme to je,
ale koľko ľudí to čítalo
a koľko ľudí tomu rozumie?
Takže aby sme niekým boli,
aby sme boli zbožným
človekom, musíme

praktikovať náboženské
učenie, nielen názov.
Príliš mnohí sú len podľa
mena, nie skutoční.
Takže Majster,
ktorý hovoril tento príbeh,
chce demonštrovať,
že aj keď sa nazývate
dervišom,
ak nepraktikujete
učenie dervišov,
potom to nemá zmysel.
Dokonca si zaslúžite peklo.
Pretože keď si prečítate
učenie dervišov:
nehraj hazardné hry,
nepi víno,
nerob toto,
nerob tamto.
Len si to prečítate
a potom idete von
a pozeráte na každého,
kto pije a hazarduje:
„Ach, to je hrozné!
Tento je ateista!
To je zlé,
musíme ich napraviť.
Musíme ich súdiť,
musíme ich kritizovať,“
niečo také.
To nie je dobré.
Takže teraz už vieme,
že by sme sa nemali
zameriavať na nedostatky
iných, či už ich majú
alebo nie. Pretože niekedy
robia zlé veci navonok
ale vnútri to ľutujú
a sami sú vždy pokorní.
Aj keď nedokážu zastaviť
svoju silnú tendenciu,
ale aspoň sú pokorní
a pamätajú na Boha,
a každý deň ľutujú, čo robia.
Oľutujú to, znovu to urobia
ale znovu oľutujú, aspoň to.
Vždy sa zameriavajte
na Boha alebo na dobro,
aby ste sa kajali.
Pretože ak sa kajáte,

to znamená, že myslíte
na Boha,
na dobrú stránku.
Bol jeden vtip o šoférovi
autobusu a kňazovi.
Šofér autobusu a kňaz
zomreli v rovnakom čase
a prišli k perlovej bráne.
Svätý Peter dal
šoférovi autobusu
veľmi veľký, krásny dom
s UFOm, aby mohol lietat',
kam bude chcieť, s bazénom
a všetkým ostatným.
A kňazovi dal
len malú drevenú chatu,
žiadne zariadenie, nie veľa.
Kňaz teda hovorí:
„To musí byť omyl.
Ja by som mal byť ten,
kto dostane veľký zámok
a všetko zariadenie.
On je len šofér autobusu
a ja som služobník Pána.
Zasvätil som
celý svoj život, mladosť,
všetko v mojom živote,
zasvätil som celý život
službe Pánovi.
Ako to, že si mi dal
taký malý drevený dom
a ten šofér autobusu
dosal veľkú rezidenciu
s UFOm na lietanie po okolí,
aj na návštevu Zeme?“
Je to len vtip.
Nie som si istá,
či tam majú UFO.
Nie som si istá,
či vôbec potrebujú UFO.
Svätý Peter hovorí:
„Áno, ty si kňaz,
ale vždy, keď si mal
v kostole kázeň,
všetci zaspali.
A vždy, keď autobus
šoféroval tento šofér,
všetci sa modlili!“
Páni, je veľmi hrozné
byť potrestaný

za hromadenie kameňa.
Dokážete si predstaviť
vrstvy tehál, ktoré by mal?
Toľko tehál, toľko domov.
Len žartujem, viete to, však?
Je to motív, čo je dôležité.
Nie je to ani váš čin.
Páni, je to niečo
na premýšľanie.
Veľmi dobrý príbeh.